

forsikringsretten at gøre opmærksom paa, hvilke Tilfælde der findes af tvivlsom Karakter. Med andre Ord, en bestemt Gruppe af Sager vilde her komme ind — et forholdsvis begrænset Antal —, og Forslaget paalægger da Invalideforsikringsretten først at tage netop disse Sager op til Behandling. Al Sandsynlighed taler for, at dette vilde kunne gennemføres meget hurtigt. Derimod kan den højtærede Minister ikke være blind for, at Forsikringsretten, hvis Indberetninger dog i nogen Grad maa danne Grundlaget for Arbejdet her i Tinget og i Ministeriet paa dette Omraade, har gjort opmærksom paa, hvor store Vanskeligheder der vilde være forbundne med at gennemføre de Forslag, som er stillede af den højtærede Minister med Tilslutning nu af Flertallet.

Den højtærede Minister vendte sig dernæst med en særlig Skarphed mod et af vore Forslag, om hvilket den ærede Ordfører for Partiet Venstre (Kr. Kristensen) sagde, at han egentlig havde haft nogen Sympati for det. Det var Ændringen af Ordningen med Hensyn til Afgørelserne. Og her oprullede den højtærede Minister jo et pragtfuldt Fantasibillede: een Invalideforsikringsret har vi for hele Landet, den skulde blive bestaaende, og saa skulde der en Snes Invalideretter til rundt om i Landet. Den, der fulgte den højtærede Minister, maatte til syvende og sidst faa det Indtryk, at han troede, at saa skulde hver af disse Invalideforsikringsretter medføre Udgifter, der saadan i hvert Fald nærmede sig dem, man allerede har med den ene. Jeg tror, at ethvert Medlem af Tinget kan sige sig selv, hvor urimeligt dette er. Det Forslag, vi har stillet, gaar ikke ud paa at oprette nye Embedsposter, men paa at forbinde bestaaende Embedsstillinger, som allerede er lønnede, med en Forpligtelse af et saa beskedent Omfang, at der derfor i hvert Fald kun kunde være Tale om at yde et meget beskedent Honorar. Det vilde dreje sig om faa Tilfælde, der i hver af disse enkelte Kredse overhovedet vilde komme til Behandling i Løbet af et Aar, ganske faa Tilfælde, og at oprette Embedsstillinger dertil har intet Menneske noget Øjeblik drømt om. Dertil kommer, at den nuværende Invalideforsikringsrets forskellige Afgørelser træffes paa et saadant Grundlag, at man ofte maa kalde her til Byen de Mennesker, det drejer sig om, og afholde Betaling af Rejser frem og tilbage. Hele denne Del af Arbejdet vilde blive betydelig billigere, naar der ikke var Tale om en saadan Tilkaldelse til København. Overhovedet er det min Opfattelse, at naar man vilde gennemføre en saadan Decentra-

lisering paa en praktisk og hensigtsmæssig Maade, vilde den kunne gøres billigere og virke bedre end den Ordning, der nu bestaar.

Den højtærede Minister sagde, at Sygekasserne ved de Forslag, vi har stillet om forskelligartet Graduering, vilde faa et øget Arbejde. Ja, det er rigtigt, at nogen Forøgelse af Arbejdet vilde der derved blive. Det vilde der saavist ogsaa blive ved de forskellige Gradueringer og de nye Bestemmelser, som foreslaas fra den højtærede Ministers Side. Enhver Graduering vil i nogen Maade medføre en saadan Forøgelse. Men atter her minder jeg om, at det er dog kun ganske faa Invalidere, der findes indenfor hver Sygekasses Omraade — bortset fra de meget store Sygekasser, der har et betydeligt Administrationsapparat til Raadighed —, og for den Del af Arbejdet, der gælder Renten, vilde Forøgelsen af Arbejdet kun blive af meget beskedent Omfang. Men denne Forøgelse kan ikke undgaas, saavidt jeg kan tænke mig, ved nogen Foranstaltning, naar man vil gaa over til at foretage en Grupperdeling under Hensyn til de forskellige Forhold, som kan gøre sig gældende for de forskellige Invalidere.

Den højtærede Minister sagde dernæst, at Invalideforsikringsfonden var jo nu paa en 8 Mill. Kr., og hvis den skulde beregnes som en almindelig Forsikringsfond, skulde den være paa 25 Mill. Kr. Ja, hvis den skulde være det eneste Grundlag for Udbetaling af disse Forsikringer, kan der ikke være Tvivl derom. Men da Garantien for, at Pengene er til Stede, ligger hos Staten og Kommunerne, har man fornuftigvis ikke Brug for en Invalideforsikringsfond af den Beskaffenhed, naar det drejer sig om at sikre de paagældendes Interesser. Det, der her kan være Tale om, er kun en Fond, som kan benyttes i de Overgangstider, da man fra Statens Side eller fra Kommunernes Side maaske betaler noget for sent, og i den Henseende vil det dog være uhyre simpelt at ordne det saaledes, at Betalingerne fremkommer paa det Tidspunkt, hvor man virkelig har Brug for Pengene. Det er overhovedet ikke enorme Beløb, her er Tale om, hverken fra Statens eller Kommunernes Side. Den højtærede Justitsminister brugte i sine Udtalelser Vendingen „enorme Forpligtelser“, „enorme Beløb“. Men Forholdet er dette, at det ikke paa noget Tidspunkt har behøvet at være over 3,4 Mill. Kr. i Løbet af et Aar fra Statens Side. Jeg tror, man stadig maa holde dette i Erindring.